

**MINISTER
INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA**

DLI.3.6621.26.2017.KS.15

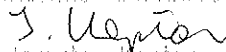
OBWIESZCZENIE

Na podstawie art. 11f ust. 3 i 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2031, z późn. zm.) oraz na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1257),

Minister Infrastruktury i Budownictwa

zawiadamia, że wydał decyzję z dnia 10 sierpnia 2017 r., znak: DLI.3.6621.26.2017.KS.14, uchylającą w części i orzekającą w tym zakresie co do istoty sprawy, a w pozostałej części utrzymującą w mocy decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego Nr 1/2017 z dnia 14 marca 2017 r., znak: K-AP-1.7820.7-23.2016.EW, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa obwodnicy m. Szczecinek w ciągu drogi S-11”.

Strony w sprawie mogą zapoznać się z treścią decyzji oraz aktami sprawy – w siedzibie Ministerstwa Infrastruktury i Budownictwa w Warszawie, ul. Chałubińskiego 4/6, w dni robocze, w godzinach od 9.00 do 15.30, jak również z treścią decyzji (bez załączników) – w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, tj. w Urzędzie Miasta Szczecinek oraz Urzędzie Gminy Szczecinek.

Z upoważnienia
MINISTRA INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Jarosław Kapłon
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji

DLI.3.6621.26.2017.KS.14
NK: 127095/17

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 1257), zwanej dalej „kpa” oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2031, ze zm.), zwanej dalej „specustawą drogową”, po rozpatrzeniu odwołań Pana Mariusza Rychtera oraz Wójta Gminy Szczecinek, od decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego Nr 1/2017 z dnia 14 marca 2017 r., znak: K-AP-1.7820.7-23.2016.EW, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa obwodnicy m. Szczecinek w ciągu drogi S-11”,

I. **Uchylam**, w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, tabelę znajdującą się na stronach od 20 do 51, dotyczącą ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości – w zakresie dotyczącym działki nr 31/3, z obrębem Szczecinek 15 (strona 33),

i **orzekam w tym zakresie** poprzez:

- ustalenie, w miejsce uchylenia, w tabeli znajdującej się na stronach od 20 do 51, dotyczącej ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości, nowych zapisów dotyczących działki nr 31/3, z obrębem Szczecinek 15 (strona 33):

Szczecinek 15	31/3	3.0580			<ul style="list-style-type: none"> – budowa zjazdu, – budowa chodnika wzdłuż projektowanego zjazdu, – likwidacja napowietrznej linii elektroenergetycznej.	Miasto Szczecinek Pl. Wolności 13 78-400 Szczecinek
---------------	------	--------	--	--	---	--

- ustalenie w rozstrzygnięciu decyzji, poprzez dodanie, na stronie 59, po zapisie stanowiącym pkt 14, nowego zapisu:

„15. Inwestor przedstawił oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane, o którym mowa w art. 33 ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo budowlane, w stosunku do działki nr 31/3, z obrębem Szczecinek 15, na której będą realizowane – wynikające z projektu budowlanego zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej – prace polegające na rozbiórce istniejącej nawierzchni i remoncie istniejącej nawierzchni, które to prace nie dotyczą drogi publicznej.”.

II. **Uchylam**:

- w rozstrzygnięciu zaskarżonej decyzji, znajdujący się na stronie 62, zapis stanowiący dotychczasową treść pkt III, dotyczącego określenia linii rozgraniczających teren inwestycji,
- rysunek nr 2.0 części graficznej projektu zagospodarowania terenu, będącego częścią projektu budowlanego, stanowiącego integralną część zaskarżonej decyzji,

- rysunek nr 2.8a części graficznej projektu zagospodarowania terenu, będącego częścią projektu budowlanego, stanowiącego integralną część zaskarżonej decyzji – w zakresie dotyczącym działki nr 31/3, z obrębu Szczecinek 15,

i orzekam w tym zakresie poprzez:

- ustalenie, w miejsce uchylecia na stronie 62, zapisu stanowiącego nową treść pkt III:

„III. Określenie linii rozgraniczających teren

1. Linie rozgraniczające teren inwestycji (linia przerywana koloru ciemnoniebieskiego), w tym granice pasów drogowych innych dróg publicznych (linia przerywana koloru różowego), określono na mapach stanowiących część graficzną projektu zagospodarowania terenu, będącego elementem zatwierdzonego decyzją o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej projektu budowlanego.
  2. Linie rozgraniczające teren inwestycji, w tym granice pasów drogowych innych dróg publicznych, ustalone decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, stanowią linie podziału nieruchomości.”,
- zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, rysunku zamiennego nr 2.0 części graficznej projektu zagospodarowania terenu, stanowiącego załącznik nr 1 do niniejszej decyzji,
  - zatwierdzenie, w miejsce uchylecia, rysunku zamiennego nr 2.8a części graficznej projektu zagospodarowania terenu, w zakresie dotyczącym działki nr 31/3, z obrębu Szczecinek 15, stanowiącego załącznik nr 2 do niniejszej decyzji.

III. W pozostałej części zaskarżoną decyzję utrzymuję w mocy.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 12 września 2016 r., uzupełnionym w trakcie prowadzonego postępowania, Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, zwany dalej „*inwestorem*”, reprezentowany przez Pana Krzysztofa Pacha, wystąpił do Wojewody Zachodniopomorskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa obwodnicy m. Szczecinek w ciągu drogi S-11”. *Inwestor* wniósł także o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uzasadniając konieczność jego nadania ważnym interesem gospodarczym i społecznym oraz wniósł o ponowne przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie, Wojewoda Zachodniopomorski wydał w dniu 14 marca 2017 r. decyzję Nr 1/2017, znak: K-AP-1.7820.7-23.2016.EW, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa obwodnicy m. Szczecinek w ciągu drogi S-11”, zwaną dalej „*decyzją Wojewody Zachodniopomorskiego*”, i nadał jej rygor natychmiastowej wykonalności.

Od *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* odwołania do Ministra Infrastruktury i Budownictwa, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wnieśli: Pan Mariusz Rychter, Wójt Gminy Szczecinek oraz Pani Maria Filipiak i Pan Zbigniew Filipiak.

W związku z faktem, iż odwołanie Pani Marii Filipiak i Pana Zbigniewa Filipiak wniesione zostało z uchybieniem terminu do jego wniesienia, odrębnym postanowieniem, wydanym na podstawie art. 134 *kpa*, organ odwoławczy stwierdził uchybienie terminu do wniesienia odwołania od *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*. Natomiast wniosek Pani Marii Filipiak i Pana Zbigniewa Filipiak o wstrzymanie natychmiastowej wykonalności *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* w części dotyczącej działki nr 319/1, z obrębu Turowo, który został zawarty w ich odwołaniu, zostały rozpatrzone w odrębnym postanowieniu Ministra Infrastruktury i Budownictwa odmawiającym wstrzymania natychmiastowego wykonania *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*.

W odwołaniu z dnia 1 kwietnia 2017 r. [nadany w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1113,

ze zm.), zwanej dalej „ustawą Prawo pocztowe” w dniu 3 kwietnia 2017 r.)), Pan Mariusz Rychter, jako właściciel działki nr 376/7, z obrębu Turowo, wskazał, iż na tej nieruchomości będą wykonywane roboty melioracyjne oraz wodociągowe, wymagające ingerencji w teren „parku naturalistycznego z XIX w.”. Zdaniem skarżącego wycinka drzewostanu ma objąć m.in. gatunki chronione na „podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 05.01.2012 r.” takie jak: cis pospolity „*Taxus baccata*”, oraz znaczne ilości bluszczu pospolitego „*Hedera helix*”, który porasta niemal wszystkie drzewa w parku. Skarżący zaznaczył, iż w zespole parkowym znajdują się okazy drzew, których rozmiary oraz „stan zdrowotny” pozwalają na zgłoszenie ich jako pomników przyrody. Skarżący wskazał, iż „park naturalistyczny”, wraz z odnowionym dworkiem z końca XIX w. (nie będącym jego własnością), stanowią zespół dworsko-pałacowy znajdujący się w strefie ochrony konserwatorskiej, a całość stanowi piękne dziedzictwo kulturowe i przyrodnicze regionu, o które – zdaniem Pana Mariusza Rychtera – należy dbać, a nie traktować je „jako balast czy też hamulec inwestycji”.

W ocenie skarżącego, w niniejszej sprawie „zabrakło dobrej woli i trzeźwego spojrzenia na problem przebiegu nie tyle samej trasy obwodnicy lecz pozostałych instalacji oraz dróg pomocniczych”. Skarżący stwierdził, że „rzetelne” zapoznanie się przez osoby odpowiedzialne za ochronę środowiska, konserwatora zabytków, oraz projektantów obwodnicy, z dokumentacją, a przede wszystkim z rzeczywistymi warunkami w terenie, umożliwiłoby dokonanie „przeгляdu nieruchomości” i „ocalenie” przedmiotowego terenu przed „dewastacją”, tym bardziej, że podlega on ochronie konserwatorskiej. Pan Mariusz Rychter stwierdził, że „absurdem” jest wycięcie w ramach przedmiotowej inwestycji drogowej tak wartościowego dla przyrody drzewostanu, a z drugiej strony „stworzenie kilku przejść dla dzikiej zwierzyny pod pretekstem jej ochrony”.

Zdaniem skarżącego, przesunięcie instalacji wodociągowej oraz melioracyjnej o 10 m w kierunku sąsiedniej działki użytkowanej w celach rolniczych (łąki i pastwiska) spowodowałoby brak konieczności naruszenia istniejącej „struktury parkowej”. W ocenie skarżącego, proponowane przez niego rozwiązanie byłoby najbardziej korzystne z punktu widzenia ochrony środowiska, jak i społeczeństwa, gdyż w żaden sposób nie powodowałoby kolizji interesów „zwykłych obywateli” z interesami Państwa, lecz wręcz przeciwnie – zmniejszyłoby koszty inwestycji, a przede wszystkim – pozwoliło zachować unikalny charakter tego miejsca dla kolejnych pokoleń.

W odwołaniu z dnia 30 marca 2017 r. (nadanym w placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy Prawo pocztowe w dniu 31 marca 2017 r.), Wójt Gminy Szczecinek podniósł, iż na terenie działek nr 376/20 i nr 376/7, z obrębu Turowo (miejscowość Miękowo, gmina Szczecinek), objętych w części liniami rozgraniczającymi teren przedmiotowej inwestycji drogowej, zlokalizowany jest dwór i park dworski, znajdujące się w wykazie zabytków nieruchomych z terenu gminy Szczecinek ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Wójt Gminy Szczecinek podkreślił, że ochrona zabytków to działania podejmowane głównie przez wyspecjalizowane instytucje – zwłaszcza jednostki i organy administracji samorządowej – mające na celu zapewnienie warunków prawnych i finansowych dla zachowania, prawidłowego utrzymania i zagospodarowania obiektów zabytkowych. Skarżący wskazał, iż na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2014 r. poz. 1446, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami”, ochronie i opiece podlegają, bez względu na stan zachowania, zabytki nieruchome będące w szczególności: parkami; ogrodami i innymi formami zaprojektowanej zieleni. Wójt Gminy Szczecinek stwierdził, że rola dziedzictwa kulturowego, w tym zabytków nieruchomych, nie ogranicza się jedynie do znaczenia historycznego, naukowego czy artystycznego, bowiem zabytki są elementem budowy tożsamości narodowej, tak istotnej dla rozwoju społecznego i kulturowego.

Z uwagi na powyższe, Wójt Gminy Szczecinek stwierdził, iż nie może zgodzić się na działania podejmowane przez inwestora w zakresie dotyczącym zajęcia pod planowaną inwestycję drogową części ww. działek nr 376/20 i nr 376/7, gdyż starodrzew, znajdujący się na terenie ww. działek, odgrywa ogromną rolę przyrodniczą i krajobrazową dla zachowania, jak również rozwoju, dziedzictwa kulturowego na terenie gminy Szczecinek.

Przy piśmie z dnia 19 maja 2017 r., znak: RK.4120.6.2017.MZS, stanowiącym uzupełnienie odwołania, Wójt Gminy Szczecinek przedłożył wykaz obiektów ujętych w rejestrze zabytków oraz wykaz zabytków nieruchomych z terenu gminy Szczecinek ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków.

W piśmie z dnia 14 czerwca 2017 r., znak: RK.4120.4.1.2017.KG, stanowiącym kolejne uzupełnienie odwołania, Wójt Gminy Szczecinek poinformował, że nie posiada tytułu prawnego do nieruchomości o których mowa w jego odwołaniu. Skarżący podkreślił jednak, iż zgodnie z art. 4 pkt 2 i 6 *ustawy o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami*, ochrona zabytków polega w szczególności na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków oraz uwzględnianie działań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.

W związku z powyższym, w ocenie Wójta Gminy Szczecinek, jego sprzeciw i wniesione odwołanie jest jak najbardziej zasadne, gdyż mimo że nie jest właścicielem czy użytkownikiem wieczystym ww. działek, jest zobowiązany do ochrony zabytków znajdujących się na terenie gminy.

Opisane powyżej odwołania wniesiono w terminie.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie – stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 17 listopada 2015 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Budownictwa (Dz. U. z 2015 r. poz. 1907, ze zm.) – jest Minister Infrastruktury i Budownictwa, stwierdzono, co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. Zgodnie z ogólnie przyjętą zasadą organy administracyjne powinny działać wnikliwie, prowadząc wyczerpujące postępowanie dowodowe w celu uzyskania prawdy obiektywnej, a fakty istotne dla podjęcia rozstrzygnięcia powinny zostać w miarę możliwości bezsprzecznie ustalone. Obowiązek ten wynika z art. 7 i art. 77 *kpa*. Dlatego też trafność rozstrzygnięcia w każdym indywidualnym przypadku wymaga szczegółowego zbadania i rozważenia wszelkich argumentów, które stanowiłyby podstawę do przyjęcia określonego stanowiska. Wydając decyzję, organ zobowiązany jest do przestrzegania przepisów *kpa*, a przede wszystkim do podejmowania wszelkich kroków niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego.

W trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego Minister Infrastruktury i Budownictwa rozpatrzył ponownie wniosek *inwestora* o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez Wojewodę Zachodniopomorskiego, w tym zbadał poprawność postępowania organu pierwszej instancji oraz poprawność kończącej to postępowanie *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, jak również rozpatrzył zarzuty skarżących stron.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 *specustawy drogowej*, z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej wystąpił do Wojewody Zachodniopomorskiego Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, reprezentowany przez Pana Krzysztofa Pacha.

Przed złożeniem wniosku, zgodnie z art. 11b ust. 1 *specustawy drogowej*, *inwestor* uzyskał opinie:

- Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego, wyrażoną w postanowieniu z dnia 19 sierpnia 2016 r., znak: WZS-X.7820.36.2016.ARa,
- Zarządu Powiatu Szczecineckiego, wyrażoną w postanowieniu z dnia 24 sierpnia 2016 r., znak: BO.0022.101.2016.ZB,
- Burmistrza Miasta Szczecinek z dnia 23 sierpnia 2016 r., znak: K.7012.1.3.6.2016,
- Wójta Gminy Szczecinek z dnia 26 sierpnia 2016 r., znak: RI.7021.1.46.2016AP.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, do wniosku załączono mapę w skali 1:1000, na której przedstawiono proponowany przebieg drogi, z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto, dołączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu.

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 5 *specustawy drogowej*, do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej *inwestor* dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleńiami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany

i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą Prawo budowlane*”. Zgodnie z art. 20 ust. 4 tej ustawy, do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Przedmiotowy projekt budowlany jest zgodny z:

- decyzją Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie Nr 19/2012 z dnia 30 października 2012 r., znak: WST-K.4200.3.2010.ML.24, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia pn. „Budowa obwodnicy miasta Szczecinek w ciągu drogi krajowej nr 11 wraz z obwodnicą w ciągu drogi krajowej nr 20”, zwaną dalej „*decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*”,
- postanowieniem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie z dnia 10 marca 2017 r., znak: WST-K.4242.65.2016.PC.6, uzgadniającym realizację przedmiotowego przedsięwzięcia i określającym warunki jego realizacji, zwanym dalej „*postanowieniem uzgadniającym*”,
- decyzją Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 18 lipca 2016 r., znak: WOŚ.II.7322.12.2016.ZdK, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego,
- decyzją Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 21 września 2016 r., znak: WOŚ.II.7322.11.2016.ZdK, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego,
- decyzją Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 22 września 2016 r., znak: WOŚ.II.7322.10.2016.ZdK, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego,
- decyzją Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego z dnia 28 września 2016 r., znak: WOŚ.II.7322.9.2016.ZdK, udzielającą pozwolenia wodnoprawnego.

Po dokonaniu analizy przedłożonego przez *inwestora* projektu budowlanego, organ odwoławczy stwierdził, że spełnia on wymagania określone w art. 34 ust. 2 i ust. 3 *ustawy Prawo budowlane* oraz w rozporządzeniu Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie szczegółowego zakresu i formy projektu budowlanego (Dz. U. z 2012 r. poz. 462, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt. 8 *specustawy drogowej*, *inwestor* załączył do wniosku także opinie:

- Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu z dnia 12 sierpnia 2016 r., znak: NZB.Z.470.25.2016.02,
- Zachodniopomorskiego Zarządu Melioracji i Urządzeń Wodnych w Szczecinie z dnia 30 sierpnia 2016 r., znak: ESZ-5012/8/3/2016/MN,
- Dyrektora Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Szczecinku z dnia 23 sierpnia 2016 r., znak: ZS.2210.36.2016.RS,
- Spółki PKP Polskie Koleje Państwowe S.A. Oddziału Gospodarowania Nieruchomościami w Poznaniu Wydziału Zagospodarowania Przestrzennego Nieruchomości w Szczecinie z dnia 30 sierpnia 2016 r., znak: KNPo1.6141.119.2016.KD/2,
- Szefa Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego w Szczecinie z dnia 26 sierpnia 2016 r., znak: 2722/16.

Niewydanie opinii przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Szczecinie i właściwego zarządcy infrastruktury kolejowej w terminie 30 dni od dnia zwrócenia się przez *inwestora* o jej wyrażenie, zgodnie z przepisem art. 11d ust. 2 *specustawy drogowej*, należało potraktować jako brak zastrzeżeń do wniosku. Co do pozostałych opinii wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 *specustawy drogowej* należy zauważyć, że *inwestor* nie miał obowiązku ich przedkładania, gdyż w obszarze projektowanej inwestycji nie znajdują się tereny, z których istnieniem ustawodawca wiąże skutek uzyskania stosownych uzgodnień.

Do wniosku *inwestor* dołączył również wymagane przepisami odrębnymi akty administracyjne:

- *decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach*,
- ww. decyzje Marszałka Województwa Zachodniopomorskiego udzielające pozwoleń wodnoprawnych.

Analizując złożony przez *inwestora* wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej organ odwoławczy uznał, że zawiera on elementy wskazane w art. 11b oraz art. 11d ust. 1 *specustawy drogowej*.

Następnie organ odwoławczy poddał kontroli przeprowadzone przez Wojewodę Zachodniopomorskiego postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację ww. przedsięwzięcia i stwierdził, co następuje.

W ocenie organu drugiej instancji Wojewoda Zachodniopomorski prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, poinformował strony o możliwości zapoznania się z aktami sprawy, a także o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z tą dokumentacją, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków.

Wojewoda Zachodniopomorski, pismem z dnia 2 grudnia 2016 r., znak: K-AP-1.7820.7-4.2016.EW/MK, zawiadomił wnioskodawcę oraz właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o powyższym w drodze obwieszczeń:

- w Zachodniopomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Szczecinie Delegaturze w Koszalinie w dniach od 8 grudnia 2016 r. do 9 stycznia 2017 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w dniach od 9 grudnia 2016 r. do 10 lutego 2017 r.,
- w Urzędzie Gminy Szczecinek w dniu 14 grudnia 2016 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w tym samym dniu,
- w Urzędzie Miasta Szczecinek w dniach od 13 do 29 grudnia 2016 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w dniu 13 grudnia 2016 r.,
- w prasie lokalnej – „Głos Dziennik Pomorza”, wydanie z dnia 14 grudnia 2016 r.

W przedmiotowym obwieszczeniu i zawiadomieniu organ pierwszej instancji poinformował strony o terminie i miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z aktami sprawy. W toku postępowania przed Wojewodą Zachodniopomorskim strony postępowania wniosły zastrzeżenia i wnioski, które organ pierwszej instancji przesłał *inwestorowi* w celu zajęcia stanowiska, a ten ustosunkował się do zagadnień poruszonych przez strony postępowania.

Z uwagi na wniosek *inwestora* o przeprowadzenie ponownej oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, działając na podstawie art. 88 ust. 1 pkt 1 i art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2016 r. poz. 353, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*”, pismem z dnia 15 grudnia 2016 r., znak: K-AP-1.7820.7-7.2016.EW/MK, Wojewoda Zachodniopomorski zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie o uzgodnienie warunków realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia drogowego.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie, działając na podstawie art. 90 ust. 2 pkt 1 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, pismem z dnia 2 lutego 2017 r., znak: WST-K.4242.65.2016.PC.2, zwrócił się do Wojewody Zachodniopomorskiego o zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w sprawie przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia drogowego w trybie art. 33-36 i 38 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*.

Spełniając powyższy obowiązek, obwieszczeniem z dnia 7 lutego 2017 r. Wojewoda Zachodniopomorski poinformował społeczeństwo o możliwości zapoznania się z dokumentacją sprawy oraz składania uwag i wniosków.

Po przeprowadzeniu ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie wydał *postanowienie uzgadniające*.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala na wydanie rozstrzygnięcia, Wojewoda Zachodniopomorski wydał w dniu 14 marca 2017 r. decyzję nr 1/2017, znak: K-AP-1.7820.7-23.2016.EW, o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej. Nadając przedmiotowej decyzji rygor natychmiastowej wykonalności Wojewoda Zachodniopomorski podzielił argumenty przedstawione przez *inwestora*.

Zgodnie z art. 11f ust. 3 *specustawy drogowej*, Wojewoda Zachodniopomorski doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie wojewódzkim oraz w urzędach gmin właściwych ze względu na przebieg drogi, w urzędowych publikatorach teleinformatycznych – Biuletynie Informacji Publicznej tych urzędów, a także w prasie lokalnej.

W aktach sprawy znajdują się dowody potwierdzające obwieszczenie o wydaniu przedmiotowej decyzji:

- w Zachodniopomorskim Urzędzie Wojewódzkim w Szczecinie Delegaturze w Koszalinie w dniach od 24 marca do 10 kwietnia 2017 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w dniach od 23 marca do 23 kwietnia 2017 r.,
- w Urzędzie Gminy Szczecinek w dniach od 27 marca do 11 kwietnia 2017 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w tym samym terminie,
- w Urzędzie Miasta Szczecinek w dniach od 27 marca do 11 kwietnia 2017 r. oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej tego urzędu w dniu 27 marca 2017 r.,
- w prasie lokalnej – „Kurier Szczeciński”, wydanie z dnia 3 kwietnia 2017 r.

Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych *decyzją Wojewody Zachodniopomorskiego* organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości. W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11f ust. 4 *specustawy drogowej*, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji.

Kontrolowana *decyzja Wojewody Zachodniopomorskiego* (z zastrzeżeniem uchybień, o których będzie mowa poniżej) czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 *specustawy drogowej*.

Zaskarżona *decyzja Wojewody Zachodniopomorskiego* określa również termin wydania nieruchomości, opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń, o którym mowa w art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej*. Pozytywnie także należy ocenić określenie przez Wojewodę Zachodniopomorskiego – biorąc pod uwagę dyspozycję art. 16 ust. 2 *specustawy drogowej* – terminu wydania nieruchomości, opróżnienia lokali oraz innych pomieszczeń na 120 dzień od dnia uzyskania waloru ostateczności decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej (najkrótszy dopuszczalny termin). Organ zobowiązany był bowiem tak uczynić wobec uzasadnionego wystąpienia przez *inwestora* o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności.

Po zapoznaniu się ze zgromadzonym materiałem dowodowym organ II instancji stwierdził, iż wydana decyzja wymaga dokonania korekty merytoryczno-reformacyjnej. Należy zauważyć, iż przepisy art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* umożliwiają organowi odwoławczemu korektę zaskarżonej decyzji przez jej uchylenie i orzeczenie w tym zakresie co do istoty sprawy.

Analizując *decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego* organ odwoławczy stwierdził, iż w tabeli znajdującej się na stronach od 20 do 51 *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* określono, zgodnie z wnioskiem *inwestora*, ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości, wskazując jako zakres prac przewidzianych do wykonania m.in. „rozbiórkę istniejącej nawierzchni”, „likwidację istniejącej kanalizacji deszczowej”, „likwidację istniejącego oświetlenia”, „likwidację istniejącego oświetlenia i kanalizacji deszczowej”, „przebudowę chodników”, „budowę zakończenia innej drogi publicznej”, „rozbiórkę istniejącego chodnika”, „likwidację sieci CO”, „likwidację istniejących sieci gazowych”, „likwidację sieci teletechnicznej”, „likwidację sieci elektroenergetycznej”, „rurę osłonową na gazociągu”, „rurę osłonową na istniejącym gazociągu”, „budowę chodnika”, „likwidację istniejącej nawierzchni”, „budowę zjazdu z chodnikiem”, „budowę obiektu”, „rurę osłonową na sieci teletechnicznej”, „likwidację sieci wodociągowej”, „likwidację rowu melioracyjnego”, „przebudowę Wilczego Kanału”, „likwidację

napowietrznej linii elektroenergetycznej", „likwidację napowietrznej sieci elektroenergetycznej”, „rozbiórkę i remont istniejącej nawierzchni”, „rozbiórkę drogi”, „likwidację sieci gazowej”, „demontaż kabla elektroenergetycznego, oświetleniowego”, „likwidację istniejącego rowu melioracyjnego”, „dowiązanie zjazdu do istniejącej drogi”, „demontaż kabla elektroenergetycznego”, „rozbiórkę istniejącej drogi DP 1295Z”, „likwidację przejazdu kolejowego”, „rurę ochronną na sieci teletechnicznej”, „budowę dojścia do cmentarza”, „wykonanie wylotu do rowu melioracyjnego”, „przebudowę cieku Wilczy Kanał”, „remont istniejącej nawierzchni”, „zarurowanie rowu”, „odmulenie rowu Czarnobór”, „budowę dojazdu do zbiornika”, „wykonanie wykopu pod rów kryty”, „ułożenie kabla zasilającego”, „dowiązanie do istniejącej drogi”, „likwidację sieci oświetlenia drogowego”.

Zgodnie natomiast z art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. c oraz e-j *specustawy drogowej*, decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej zawiera w razie potrzeby ustalenia dotyczące określenia ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązków w zakresie rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nieprzewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, obowiązku budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, obowiązku budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, obowiązku budowy lub przebudowy innych dróg publicznych, obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, jak również dotyczące zezwolenia na wykonanie tych obowiązków.

Mając powyższe na uwadze, organ odwoławczy podjął czynności wyjaśniające w ww. zakresie.

W wyniku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego (korespondencja organu odwoławczego z *inwestorem*) ustalono rzeczywisty zakres i charakter prac na działkach wymienionych w tabeli znajdującej się na stronach od 20 do 51 *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* dotyczącej ograniczeń w korzystaniu z nieruchomości.

Biorąc pod uwagę wyjaśnienia przedstawione przez *inwestora* w pismach z dnia 24 maja 2017 r. oraz z dnia 26 czerwca 2017 r., Minister Infrastruktury i Budownictwa uznał, iż prace wymienione w tabeli znajdującej się na stronach od 20 do 51 *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, dla których organ pierwszej instancji określił ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości dla ich wykonania, mieszczą się w dyspozycji art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e-h *specustawy drogowej*, a zatem ich realizacja jest możliwa na podstawie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Natomiast prace polegające na rozbiórce istniejącej nawierzchni i remoncie istniejącej nawierzchni przewidziane do wykonania na działce nr 31/3, z obrębu Szczecinek 15, nie dotyczą drogi publicznej i dlatego – zgodnie z art. 33 ust. 2 pkt 2 *ustawy Prawo budowlane* – przy piśmie z dnia 17 lipca 2017 r. *inwestor* przedłożył oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania tą działką na cele budowlane w celu realizacji na niej ww. prac.

Przy ww. piśmie z dnia 17 lipca 2017 r. *inwestor* przesłał również, w odpowiedniej ilości egzemplarzy, dokumentację projektową uwzględniającą objęcie ww. działki nr 31/3, z obrębu Szczecinek 15, linią wskazującą zajęcie terenu ze względu na obowiązek budowy zjazdu, budowy chodnika wzdłuż projektowanego zjazdu, likwidacji napowietrznej linii elektroenergetycznej, jak również objęcie tej działki odrębną linią, oznaczającą granice terenu, wobec którego *inwestor* złożył oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania na cele budowlane dla wykonania prac polegających na rozbiórce istniejącej nawierzchni i remoncie istniejącej nawierzchni, które to prace nie dotyczą drogi publicznej.

Konsekwencją przedstawionego powyżej stanowiska oraz wskazanych działań są – dokonane na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 *kpa* – zmiany, szczegółowo określone w punktach I i II niniejszej decyzji.

W pkt I niniejszej decyzji organ odwoławczy dokonał odpowiednich zmian odnośnie działki nr 31/3, z obrębu Szczecinek 15, uwzględniających złożone w toku postępowania odwoławczego wyjaśnienia *inwestora* co do zakresu prac prowadzonych na tej działce i orzekł, iż realizacja prac na ww. działce polegających na rozbiórce istniejącej nawierzchni i remoncie istniejącej nawierzchni, które to prace nie dotyczą drogi publicznej, będzie odbywać się na podstawie przedstawionego przez *inwestora* oświadczenia o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane.

Konsekwencją ww. korekty musiała być również zmiana niektórych załączników do *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, co wiązało się ze zmianą zapisów w odpowiedniej jednostce redakcyjnej

decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego. Zmiany te zostały szczegółowo określone w rozstrzygnięciu niniejszej decyzji (punkt II).

Minister Infrastruktury i Budownictwa odstąpił natomiast od zmiany opisu prac określonych w tabeli znajdującej się na stronach od 20 do 51 *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, jako rozbiórka istniejącej nawierzchni”, „likwidacja istniejącej kanalizacji deszczowej”, „likwidacja istniejącego oświetlenia”, „likwidacja istniejącego oświetlenia i kanalizacji deszczowej”, „przebudowa chodników”, „budowa zakończenia innej drogi publicznej”, „rozbiórka istniejącego chodnika”, „likwidacja sieci CO”, „likwidacja istniejących sieci gazowych”, „likwidacja sieci teletechnicznej”, „likwidacja sieci elektroenergetycznej”, „rura osłonowa na gazociągu”, „rura osłonową na istniejącym gazociągu”, „budowa chodnika”, „likwidacja istniejącej nawierzchni”, „budowa zjazdu z chodnikiem”, „budowa obiektu”, „rura osłonową na sieci teletechnicznej”, „likwidacja sieci wodociągowej”, „likwidacja rowu melioracyjnego”, „przebudowa Wilczego Kanału”, „likwidacja napowietrznej linii elektroenergetycznej”, „likwidacja napowietrznej sieci elektroenergetycznej”, „rozbiórka i remont istniejącej nawierzchni”, „rozbiórka drogi”, „likwidacja sieci gazowej”, „demontaż kabla elektroenergetycznego, oświetleniowego”, „likwidacja istniejącego rowu melioracyjnego”, „dowiązanie zjazdu do istniejącej drogi”, „demontaż kabla elektroenergetycznego”, „rozbiórka istniejącej drogi DP 1295Z”, „likwidacja przejazdu kolejowego”, „rura ochronna na sieci teletechnicznej”, „budowa dojścia do cmentarza”, „wykonanie wylotu do rowu melioracyjnego”, „przebudowa ciekłu Wilczy Kanał”, „remont istniejącej nawierzchni”, „zarurowanie rowu”, „odmulenie rowu Czarnobór”, „budowa dojazdu do zbiornika”, „wykonanie wykopu pod rów kryty”, „ułożenie kabla zasilającego”, „dowiązanie do istniejącej drogi”, „likwidacja sieci oświetlenia drogowego”, z tym jednak zastrzeżeniem, że prace te – w świetle wyjaśnień złożonych przez *inwestora* w toku postępowania odwoławczego – należy rozumieć jako prace niezbędne dla wykonania obowiązków, o których mowa w art. 11f ust. 1 pkt 8 lit. e-h *specustawy drogowej*.

Powodem, dla którego Minister Infrastruktury i Budownictwa odstąpił od zmiany opisu ww. prac jest okoliczność, iż wprowadzone zmiany wymagałyby gruntownej korekty redakcyjnej zaskarżonej decyzji, co uczyniłyby zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji zdecydowanie mniej czytelnym niż jest dotychczas. W tym miejscu podkreślić jednak trzeba, że wskazane powyżej uchybienia, w ocenie organu odwoławczego, nie stanowią o wadliwości decyzji organu pierwszej instancji, która skutkować powinna wyeliminowaniem zaskarżonej decyzji z obrotu prawnego.

Organ odwoławczy dokonując powyższych rozstrzygnięć uznał, że nie naruszają one zasady dwuinstancyjności postępowania, o której mowa w art. 15 *kpa*. Badając zgodność z prawem pozostałej części zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom *specustawy drogowej* oraz że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji poza częścią uchyloną i ustaloną w punktach I i II niniejszej decyzji.

Rozpatrując odwołania Pana Mariusza Rychtera oraz Wójta Gminy Szczecinek, w pierwszej kolejności wskazać należy, że zarówno wojewoda orzekający w sprawie jako organ pierwszej instancji, jak i Minister Infrastruktury i Budownictwa działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które będąc właściwe do wydania decyzji w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie są jednocześnie uprawnione do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań.

Ponadto, zgodnie z art. 11d ust. 1 pkt 1 *specustawy drogowej*, to inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej decyduje o przebiegu drogi oraz wielkości terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych, załączając mapy przedstawiające proponowany przebieg drogi oraz mapy zawierające projekty podziałów nieruchomości. Zarówno wojewoda, jak i organ odwoławczy, mogą działać tylko w granicach tego wniosku, nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach *specustawy drogowej*, bowiem stosownie do przepisu art. 11e *specustawy drogowej* nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, zakreślającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Zgodnie z powszechnie przyjmowanym w orzecznictwie sądowoadministracyjnym poglądem dotyczącym przedmiotowej materii (vide: wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 8 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 2572/15, z dnia 19 lipca 2016 r., sygn. akt II OSK 1373/16, z dnia 25 maja 2016 r., sygn. akt II OSK 524/16, z dnia 1 marca 2016 r., sygn. akt II OSK 2334/15, z dnia 1 kwietnia 2015 r., sygn. akt II OSK 106/15, z dnia 24 lutego 2015 r., sygn. akt II OSK 3221/14, z dnia 2 kwietnia 2014 r., sygn. akt II OSK 2621/12, z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt II OSK 93/14, z dnia 26 lipca 2013 r., sygn. akt II OSK 762/13, z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13, z dnia 18 listopada 2010 r., sygn. akt II OSK 1968/10, z dnia 20 stycznia 2010 r., sygn. akt II OSK 2416/10, oraz wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 22 września 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 23/16, z dnia 15 stycznia 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 2446/15, z dnia 10 czerwca 2015 r., sygn. akt VII Sa/Wa 585/15, z dnia 20 kwietnia 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 2887/14, z dnia 5 lutego 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1987/14, z dnia 23 stycznia 2015 r., sygn. akt VII SA/Wa 1001/14, z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt VII SA/Wa 2753/13, z dnia 14 maja 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1722/09, opubl. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), organ właściwy do wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie jest upoważniony do korygowania rozwiązań przyjętych we wniosku o wydanie ww. decyzji. To inwestor samodzielnie dokonuje wyboru najbardziej korzystnych rozwiązań lokalizacyjnych i następnie techniczno-wykonawczych inwestycji, mając na uwadze spowodowanie jak najmniejszych uciążliwości dla właścicieli nieruchomości.

W tym miejscu zasadnym jest również przywołanie stanowiska przedstawionego przez skład siedmiu sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego w postanowieniu z dnia 17 grudnia 2014 r., sygn. akt II OPS/2/14, odmawiającym podjęcia, z wniosku Rzecznika Praw Obywatelskich, uchwały mającej na celu wyjaśnienie przepisów prawnych, których stosowanie wywołało rozbieżności w orzecznictwie sądów administracyjnych, "Czy przesłanki niezbędności i celowości realizacji inwestycji publicznej w kształcie przedstawionym przez inwestora, mieszczą się w zakresie oceny przez organ administracji publicznej wniosku inwestora o wydanie decyzji zezwalającej na realizację inwestycji drogowej (art. 11a ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych - Dz. U. z 2013 r., poz. 687 ze zm.), pod kątem spełniania przez ten wniosek dopuszczalności wyłączenia w rozumieniu art. 21 ust. 2 Konstytucji RP i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2014 r., poz. 518 ze zm.)?". Według Sądu, Rzecznik Praw Obywatelskich w istocie rzeczy przedstawił do rozstrzygnięcia zagadnienie prawne, które dotyczy istotnego problemu konstytucyjnego, co do tego w jaki sposób ma być oceniana dopuszczalność pozbawienia własności z uwagi na cele publiczne [art. 21 Konstytucji RP i art. 112 ust. 3 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2015 r., poz. 1774, z późn. zm.)] w sprawie o zezwolenie na realizację inwestycji drogowej.

Naczelny Sąd Administracyjny przywołał w ww. postanowieniu stanowisko Trybunału Konstytucyjnego zawarte w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 października 2012 r., K 4/10, w którym Trybunał zwrócił uwagę na specyfikę spraw dotyczących budowy dróg publicznych, których budowa jest realizacją celu publicznego. Budowa bezpiecznych dróg w Polsce stanowi nadal priorytetowy cel publiczny, gdyż jest konieczna zarówno dla ochrony środowiska, jak i zdrowia, wolności i praw konstytucyjnych całych społeczności. Trybunał Konstytucyjny trafnie zwrócił uwagę, że po pierwsze, drogi są budowane nie w interesie państwa, jednostki samorządu terytorialnego czy zarządcy drogi, lecz w interesie wszystkich członków społeczeństwa, także tych wyłączonego; po drugie, uproszczona procedura wyłączenia z mocy prawa podczas realizacji inwestycji liniowych, obejmujących wiele nieruchomości, jest metodą skuteczną; po trzecie, lokalizacja (wytyczenie) drogi niejako narzuca listę nieruchomości, które muszą być zajęte, a zatem wyłączone. Jeżeli przyjmujemy, że przebieg drogi jest wyznaczony w sposób racjonalny przez grono specjalistów z zakresu transportu, geologii, ochrony środowiska, musimy przyjąć nieuchronność zajęcia ściśle oznaczonych gruntów pod budowę drogi. Trzeba mieć na względzie liniowy charakter inwestycji drogowych, który dyktuje w sposób naturalny pewne rozstrzygnięcia, w szczególności co do wyboru nieruchomości objętych decyzją i – w następstwie jej wydania – wyłączonych. Przy założonym przebiegu drogi – z jednej strony,

wybór działek, przez które ma ona przebiegać, jest bardzo ograniczony albo wręcz wybór taki nie istnieje, z drugiej strony – wypadnięcie choćby jednej z grup wyłączonej nieruchomości może unicestwić całą inwestycję. Należy ponadto mieć na uwadze, że wniosek o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej składa zarządca drogi (dla dróg krajowych – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, dla dróg wojewódzkich – zarząd województwa, dla dróg powiatowych – zarząd powiatu, a dla dróg gminnych – odpowiednio wójt, burmistrz, prezydent miasta).

Należy przy tym wyjaśnić, iż zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 *specustawy drogowej* w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych w *specustawie drogowej* stosuje się odpowiednio przepisy *ustawy Prawo budowlane*. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 *ustawy Prawo budowlane*, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4 tej ustawy, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Tym samym, decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić na realizację inwestycji drogowej (stosownie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 27 stycznia 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 1955/10, Lex nr 954404).

Wobec powyższego, pismami z dnia 11 maja 2017 r., znak: DLI.3.6621.26.2017.KS.2, z dnia 6 czerwca 2017 r., znak: DLI.3.6621.26.2017.KS.6, oraz z dnia 27 czerwca 2017 r., znak: DLI.3.6621.26.2017.KS.9, organ odwoławczy wezwał *inwestora* do wypowiedzenia się w sprawie zagadnień dotyczących lokalizacji przedmiotowej inwestycji drogowej poruszonych przez skarżących.

Pismami z dnia 24 maja 2017 r., znak: P-18/2015/840/KG, z dnia 26 czerwca 2017 r., pismo bez znaku, oraz z dnia 6 lipca 2017 r., pismo bez znaku, *inwestor* odniósł się do uwag skarżących wskazując, iż w jego ocenie nie zasługują one na uwzględnienie.

Uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do wydania decyzji w przedmiotowej sprawie, działając na podstawie art. 10 *kpa*, pismem z dnia 20 lipca 2017 r., znak: DLI.3.6621.26.2017.KS.11, organ odwoławczy zawiadomił zainteresowane strony o możliwości wypowiedzenia się, przed wydaniem rozstrzygnięcia, co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 7 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma, oraz o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Z ww. uprawnienia strony postępowania nie skorzystały.

Po uzyskaniu stanowisk *inwestora* oraz przeanalizowaniu zarzutów skarżących stron, Minister Infrastruktury i Budownictwa stwierdził, co następuje.

Brak zgody Pana Mariusza Rychtera na zaproponowany przez *inwestora* przebieg inwestycji na części jego działki nr 376/7, z obrębu Turowo, nie stanowi o wadliwości zaskarżonej *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, gdyż przepisy obowiązującego prawa, w tym przepisy *specustawy drogowej*, nie uzależniają udzielenia *inwestorowi* zezwolenia na realizację inwestycji drogowej na danej nieruchomości od wyrażenia na to zgody podmiotu będącego właścicielem bądź użytkownikiem wieczystym tejże nieruchomości.

Po uzyskaniu stanowiska *inwestora* Minister Infrastruktury i Budownictwa doszedł do przekonania, że przejęcie części działki skarżącego pod realizację przedmiotowej inwestycji drogowej jest w niniejszej sprawie uzasadnione.

Organ odwoławczy podziela bowiem argumentację przedstawioną przez *inwestora*, iż nie ma możliwości poprowadzenia drogi innym śladem, omijając działkę Pana Mariusza Rychtera, gdyż rozwiązania projektowe dotyczące budowy obwodnicy m. Szczecinek w ciągu drogi S-11, powodujące konieczność ingerencji w działkę nr 376/7, są niezbędne. Polegają one na przebudowie wodociągu, budowie odcinka rowu melioracyjnego wraz z projektowanym przepustem PP-01 pod drogą powiatową DP1295Z oraz budowie drogi wraz z rowem (fragment odcinka drogi powiatowej), a ich lokalizacja w miejscu wskazanym w projekcie budowlanym jest uzasadniona uwarunkowaniami terenowymi oraz przepisami prawa.

Za zasadne należy uznać stanowisko *inwestora*, iż brak jest możliwości zmiany rozwiązań projektowych zgodnie z propozycją zawartą w treści odwołania Pana Mariusza Rychtera (tj. przesunięcie instalacji wodociągowej i melioracyjnej o 10 m w kierunku działki sąsiadującej użytkowanej w celach rolniczych), ponieważ rozwiązania projektowe zostały uzgodnione na etapie wydania pozwoleń wodnoprawnych i są dostosowane wysokościowo do projektowanego układu drogowego, w tym rzędnych rowów drogowych i melioracyjnych, projektowanych przepustów oraz uzgodnień międzybranżowych.

Jednocześnie *inwestor* – jako podmiot wyspecjalizowany w przedmiotowej dziedzinie i posiadający odpowiednią wiedzę fachową – wskazał, iż inne ukształtowanie geometryczne najazdu na obiekt WD-12 wiązałyby się z zajęciem terenu na sąsiednich działkach, w tym wyburzeniami obiektów mieszkalnych zlokalizowanych na działce 417/1. *Inwestor* wskazał, iż projektant analizując układ geometryczny dostosował go do istniejącego zagospodarowania oraz ukształtowania terenu minimalizując konieczność wyburzeń budynków mieszkalnych.

Zauważyć przy tym należy, iż wariantowanie przebiegu przedmiotowej inwestycji odbyło się na etapie postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia i to właśnie w tym postępowaniu strony mogły wnosić uwagi co do trasy projektowanej inwestycji. Należy pamiętać, że wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej i określone w niej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia są wiążące. W sporządzonym w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko Raportcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko przeanalizowano warianty przebiegu przedmiotowej drogi. Tak więc należy stwierdzić, że to na etapie postępowania środowiskowego, zakończonego wydaniem *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach* nastąpiła ocena oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji, w tym przyjęcie wariantu jej lokalizacji. Natomiast zarówno Wojewoda Zachodniopomorski, jak i organ odwoławczy, w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej związani byli ustaleniami decyzji w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Stosowanie bowiem do art. 86 *ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie*, decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organ wydający decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1.

Z powyższego względu za niezasadne należy uznać stwierdzenie Pana Mariusza Rychtera, iż proponowana przez niego zmiana przebiegu inwestycji jest najbardziej korzystna „z punktu widzenia ochrony środowiska jak i korzyści dla społeczeństwa”.

Na uwzględnienie nie zasługuje zarzut Pana Mariusza Rychtera dotyczący tego, iż wycinka drzewostanu znajdującego się na działkach nr 376/7 i nr 376/20, z obrębu Turowo, obejmuje gatunki chronione na „podstawie Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 05.01.2012 r.”

Na wstępie zauważyć należy, iż Pan Mariusz Rychter nie ma interesu prawnego do kwestionowania przebiegu przedmiotowej inwestycji drogowej w zakresie dotyczącym ww. działki nr 376/20, gdyż działka ta nie stanowi jego własności.

Wskazać bowiem należy, iż każdy z właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości oraz osób mających inne prawa do nieruchomości jest stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jedynie w części dotyczącej jego nieruchomości. Osoba, która jest właścicielem lub użytkownikiem wieczystym nieruchomości objętej decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, nie posiada więc interesu prawnego w odniesieniu do innego obszaru objętego tą decyzją, aniżeli jej nieruchomość. Podnoszenie zarzutów w kontekście rozstrzygnięć organu dotyczących innych nieruchomości nie może być traktowane jako obrona indywidualnego interesu prawnego (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 30 lipca 2012 r., sygn. akt IV SA/Wa 752/12, Lex nr 1352584, M. Wolanin, Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, Komentarz, wydanie 2, wydawnictwo C.H. BECK Warszawa 2010, komentarz do art. 11g).

Niezależnie od powyższego, wskazać należy, iż stosownie do art. 21 ust. 2 *specustawy drogowej*, do usuwania drzew i krzewów znajdujących się na nieruchomościach objętych decyzją o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, z wyjątkiem drzew i krzewów usuwanych z nieruchomości wpisanej do rejestru zabytków, nie stosuje się przepisów o ochronie przyrody w zakresie obowiązku uzyskiwania zezwoleń na ich usunięcie oraz opłat z tym związanych.

Ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, w tym pisma Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Szczecinie z dnia 23 maja 2017 r., znak: ZN.K.5135.9.2017.AF, wynika, iż park dworski w miejscowości Miękowo, w granicach wyznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Szczecinek, zlokalizowany na działce nr 376/7 oraz na części działki nr 376/20, oraz dwór w miejscowości Miękowo, zlokalizowany na działce nr 376/20 w części przynależnej do ww. parku, ujęte zostały jedynie w wojewódzkiej ewidencji zabytków. Zachodniopomorski Wojewódzki Konserwator Zabytków w Szczecinie w ww. piśmie z dnia 23 maja 2017 r., znak: ZN.K.5135.9.2017.AF, wskazał, iż dwór i park w miejscowości Miękowo nie są wpisane natomiast do rejestru zabytków województwa zachodniopomorskiego.

Dalej stwierdzić należy, iż przywołane przez Pana Mariusza Rychtera rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 stycznia 2012 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2012 r. poz. 81), utraciło moc z dniem 2 października 2014 r., bowiem zostało uchylone ustawą z dnia 13 lipca 2012 r. o zmianie ustawy o ochronie przyrody oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2012 r., poz. 985). Aktem prawnym obecnie obowiązującym dotyczącym ww. zagadnienia jest natomiast rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r. poz. 1409), zwane dalej „*rozporządzeniem w sprawie ochrony gatunkowej roślin*”.

Ze zgromadzonej w niniejsze sprawie dokumentacji wynika, iż w ramach realizacji przedmiotowej inwestycji drogowej jest konieczna wycinka drzew na ww. działkach.

Minister Infrastruktury i Budownictwa uznaje za zasadną argumentację przedstawioną przez *inwestora* w piśmie z dnia 26 czerwca 2017 r., w którym wyjaśniono, że podczas przeprowadzonej inwentaryzacji istniejącej zieleni drzewa przeznaczone do wycinki na działkach nr 376/7 oraz nr 376/20 określono jako zadrzewienie powierzchniowe nr 7 i stwierdzono występowanie na tym obszarze następujących gatunków: świerk pospolity (*Picea abies*), świerk kłujący (*Picea pungens*), buk pospolity (*Fagus sylvatica*), kasztanowiec zwyczajny (*Aesculus hippocastanum*), klon zwyczajny (*Acer platanoides*), grab pospolity (*Carpinus betulus*), jesion wyniosły (*Fraxinus excelsior*), dąb szypułkowy (*Quercus robur*) oraz cis pospolity (*Taxus baccata*), natomiast w podszyciu stwierdzono występowanie śnieguliczki białej (*Symphoricarpos albus*).

Na terenie ww. działek występuje m.in. cis pospolity (*Taxus baccata*), który był pospolitym drzewem w polskich lasach nizinnych i górskich. Występował on w podszyciu lasów liściastych i mieszanych. Poza lasami cis jest spotykany obecnie w wielu parkach. Wprawdzie cis pospolity został wymieniony w załączniku nr 2 do *rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej roślin*, jednak powyższy fakt nie powoduje, że jest on objęty prawną ochroną gatunkową. O tym, że dany okaz drzewa jest objęty prawną ochroną gatunkową i obowiązują w odniesieniu do niego zakazy, o których mowa w § 6 ust. 1 *rozporządzenia w sprawie ochrony gatunkowej roślin*, decyduje bowiem fakt, że stanowi on roślinę dziko występującą w rozumieniu art. 5 pkt 15a ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2016 r. poz. 2134, z późn. zm.), zwanej dalej „*ustawą o ochronie przyrody*”.

Jak podkreślił *inwestor*, podczas wykonywanej inwentaryzacji dendrologicznej ustalono, że cis znajdujący się na działkach nr 376/7 oraz nr 376/20 stanowi niedużych rozmiarów okaz o pokroju krzewiastym, co wskazuje na jego wegetatywne pochodzenie (prawdopodobnie ze szkółki) i stanowi formę hodowlaną. W związku z powyższym, Minister Infrastruktury i Budownictwa podziela stanowisko wyrażone przez *inwestora*, iż okaz ten – jako niebędący dziko występującą rośliną – nie podlega zakazom określonym w *rozporządzeniu w sprawie ochrony gatunkowej roślin*, a tym samym nie jest objęty ochroną. Ponadto, jak wynika z informacji zawartej w pkt 2.6 części opisowej Projektu Zagospodarowania Terenu stanowiącego część Projektu budowlanego, oznaczonego jako załącznik do *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*, w granicach „penetrowanego” terenu, obejmującego pasy szerokości 200 m w obie strony od planowanej osi obwodnicy, nie stwierdzono występowania gatunków roślinności podlegających ochronie prawnej.

W związku z powyższym uznać należy, iż nie istnieje powód uniemożliwiający zastosowanie w niniejszym przypadku art. 21 ust. 2 *specustawy drogowej*.

Co zaś się tyczy stwierdzenia Pana Mariusza Rychtera, iż „absurdem jest podczas takiej inwestycji wycięcie tak wartościowego dla przyrody drzewostanu a z drugiej strony stworzenia kilku przejść dla dzikiej zwierzyny pod pretekstem jej ochrony”, zauważyć należy, iż niedopuszczalna jest ocena racjonalności czy słuszności koncepcji przedstawionej przez *inwestora*, bowiem miałyby ona charakter

pozaprawny (stanowisko wyrażone przez Naczelnny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 26 lipca 2013 r. sygn. akt II OSK 762/13, Lex nr 1367353). To inwestor, jako podmiot wyspecjalizowany w danej dziedzinie, posiadający odpowiednią wiedzę, decyduje o słuszności i racjonalności realizacji danego przedsięwzięcia drogowego.

W postępowaniu w sprawie wydania przedmiotowej decyzji organy obu instancji mają obowiązek zbadania zgodności z prawem wniosku *inwestora*, ale o celowości inwestycji decyduje wyłącznie *inwestor*. Organy nie mogą oceniać przesłanek ekonomicznych, oraz społecznych powstającej inwestycji, w jej kształcie określonym przez inwestora. To inwestor, którym jest właściwy zarządca drogi, posiada wiedzę i odpowiednie kompetencje w zakresie wyboru miejsca, zakresu i sposobu realizacji przedsięwzięcia drogowego, natomiast organy orzekające w sprawie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej oceniają jedynie legalność zamierzeń *inwestora*, a nie potrzebę realizacji czy ich celowość (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 5 lipca 2016 r., sygn. akt VII SA/Wa 916/16, Lex nr 2090359).

Ponadto, jak już to zostało wyjaśnione powyżej w niniejszej decyzji, wszelkie kwestie dotyczące oddziaływania inwestycji na środowisko i ludzi zostały przeanalizowane w postępowaniu w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedmiotowego przedsięwzięcia, prowadzonym przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, zakończonym *decyzją o środowiskowych uwarunkowaniach*, oraz podczas przeprowadzenia ponownej oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*. Ewentualne uwagi i zastrzeżenia co do skutków środowiskowych realizacji przedmiotowej inwestycji Pan Mariusz Rychter mógł zgłaszać w toku ww. postępowań środowiskowych. *Decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach* i *postanowienie uzgadniające* określają obowiązki, które winien spełnić wykonawca w trakcie realizacji inwestycji w zakresie zminimalizowania jej negatywnego oddziaływania na środowisko.

Zauważyć przy tym należy, że z samej istoty przedsięwzięcia drogowego, będącego inwestycją liniową, wynika ingerencja w prawa przysługujące innym podmiotom w stosunku do nieruchomości objętych projektowaną inwestycją. Z omawianej ingerencji wynikać mogą z kolei inne utrudnienia dla podmiotów dotychczas wykorzystujących daną nieruchomość w określony sposób. Nie oznacza to jednak, że taka decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej jest wadliwa. W przypadku realizacji celów publicznych niemal zawsze dochodzi do nieuchronnej kolizji interesu publicznego i interesów indywidualnych. Co do zasady, w tego rodzaju sytuacji prymat przyznany zostaje interesowi publicznemu, chyba że zakres planowanej ingerencji w prawo podmiotowe doprowadziłby do naruszenia jego istoty (art. 64 ust. 3 Konstytucji RP), co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Odnosząc się do odwołania Wójta Gminy Szczecinek, Minister Infrastruktury i Budownictwa stwierdza, co następuje.

Według Ministra Infrastruktury i Budownictwa Wójt Gminy Szczecinek nie ma interesu prawnego do kwestionowania przebiegu przedmiotowej inwestycji drogowej przez działki nr 376/20 i 376/7, z obrębu Turowo, gdyż nie stanowią one własności gminy Szczecinek.

Należy zauważyć, że z treści ksiąg wieczystych nr KO11/00041395/6 i nr KO11/00047876/4, dostępnych na Portalu Podsystemu Dostępu do Centralnej Bazy Danych Ksiąg Wieczystych wynika, iż właścicielem ww. działki nr 376/7 jest Pan Mariusz Rychter, który wniósł odwołanie od *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* i zostało ono rozpoznane przez organ odwoławczy, natomiast właścicielem ww. działki nr 376/20 jest Pan Sebastian Węgrzyn, który nie wniósł odwołania od *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*.

Jednostkom samorządu terytorialnego przysługują procesowe formy kwestionowania wydanych rozstrzygnięć administracyjnych dotyczących zezwoleń na realizację inwestycji drogowej (np. odwołanie), ale tylko w stosunku do tych ustaleń, które będą naruszały interes prawny tych jednostek, wynikający z przysługiwania prawa własności do nieruchomości objętych lokalizacją projektowanej drogi publicznej (por. M. Wolanin, Ustawa o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Komentarz 2. wydanie, C.H. Beck Warszawa 2010, str. 93 - 94). Sam fakt reprezentowania interesu publicznego lub społecznego społeczności lokalnej nie uprawnia Wójta Gminy Szczecinek do kwestionowania *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego*

dotyczącej inwestycji liniowej w dalszej części niż ta, która wiąże się z przysługującym gminie Szczecinek prawem własności do nieruchomości objętych tą decyzją.

Powyższej oceny nie zmienia eksponowana przez Wójta Gminy Szczecinek okoliczność, iż park dworski w miejscowości Miękowo, w granicach wyznaczonych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego gminy Szczecinek, zlokalizowany na działce nr 376/7 oraz na części działki nr 376/20, oraz dwór w miejscowości Miękowo, zlokalizowany na działce nr 376/20 w części przynależnej do ww. parku, ujęte zostały w wojewódzkiej ewidencji zabytków, a do zadań gminy należy m.in. ochrona zabytków i opieka nad zabytkami.

Należy bowiem podkreślić specyficzny i zarazem imperatywny (bezwzględnie obowiązujący) charakter przepisów *specustawy drogowej*. Ustawa ta stanowi regulację szczególną, a więc wyjątkową zarówno w stosunku do przepisów ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1440, z późn. zm.), *ustawy Prawo budowlane*, a w pewnym zakresie również przepisów innych ustaw. Wyjątki te należy interpretować i stosować ściśle, ale jednocześnie mają one pierwszeństwo przed regulacją zawartą w przepisach ogólnych. *Specustawa drogowa* zawiera własne uregulowania, stanowiące *lex specialis* w stosunku do przepisów innych ustaw.

Na gruncie *specustawy drogowej* organem właściwym w odniesieniu do dóbr kultury chronionych na podstawie odrębnych przepisów jest właściwy wojewódzki konserwator zabytków, którego opinia w tym zakresie jest wymagana na podstawie art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. f *specustawy drogowej*, przy czym opinia ta zastępuje „uzgodnienie, pozwolenie, opinię bądź stanowisko właściwego organu wymagane odrębnymi przepisami” (art. 11d ust. 3 *specustawy drogowej*) i nie ma nawet charakteru wiążącego, skoro jej niewydanie w terminie 30 dni traktuje się jako brak zastrzeżeń do wniosku. Opinia, o której mowa w art. 11d ust. 1 pkt 8 lit. f *specustawy drogowej*, zastępuje zarówno pozwolenie na prowadzenie robót budowlanych przy obiekcie wpisanym do rejestru zabytków (art. 39 ust. 1 *ustawy Prawo budowlane*), jak i uzgodnienie robót budowlanych przy obiektach budowlanych nie wpisanych do rejestru zabytków, ale ujętych w np. wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Z powyższego wynika, że ustawodawca w *specustawie drogowej* przesądził, iż organem właściwym w odniesieniu do dóbr kultury chronionych na podstawie odrębnych przepisów jest właściwy wojewódzki konserwator zabytków.

Z akt sprawy zakończonej wydaniem *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* wynika, iż *inwestor* w piśmie z dnia 8 sierpnia 2016 r., znak: P-18/2015/394/TT, wystąpił do Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Szczecinie o wydanie opinii dotyczącej przedmiotowej inwestycji drogowej. Niewydanie opinii przez Zachodniopomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Szczecinie w terminie 30 dni od dnia zwrócenia się przez *inwestora* o jej wyrażenie, zgodnie z przepisem art. 11d ust. 2 *specustawy drogowej*, należało potraktować jako brak zastrzeżeń do wniosku, gdyż niewyrażenie opinii w powyżej wskazanym terminie skutkuje przyjęciem fikcji prawnej o braku zastrzeżeń do projektowanej inwestycji.

Natomiast do zadań gminy na podstawie jedynie przepisów ogólnych [tj. np. art. 7 ust. 1 pkt 9 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446, z późn. zm.)], należy ochrona zabytków i opieka nad zabytkami. Zatem Wójt Gminy Szczecinek swojego interesu prawnego do kwestionowania przebiegu przedmiotowej inwestycji drogowej przez teren ww. działek nr 376/20 i nr 376/7, z obrębu Turowo, nie może wywodzić z tego, iż do zadań gminy należy ochrona zabytków i opieka nad zabytkami.

W tym kontekście, w rozpoznawanej sprawie należy uznać, iż Wójt Gminy Szczecinek, jako dysponujący nieruchomościami na konkretnym odcinku planowanej inwestycji, może skutecznie kwestionować *decyzję Wojewody Zachodniopomorskiego* jedynie w zakresie, w jakim dotyczy ona interesu prawnego gminy Szczecinek wynikającego z tytułów praworzeczowych przysługujących do nieruchomości położonych w obszarze projektowanej inwestycji drogowej. Wójt Gminy Szczecinek nie może zatem skutecznie kwestionować dopuszczalności inwestycji w odniesieniu do ww. działek nr 376/20 i 376/7, z obrębu Turowo, które nie stanowią jego własności. Podnoszenie kwestii w kontekście rozwiązań przyjętych na innych odcinkach niż w obszarze nieruchomości gminy Szczecinek może leżeć wprawdzie w interesie Wójta Gminy Szczecinek. Interes ten jednak, jako niemający charakteru pochodnego z prawem własności nieruchomości (w tym przypadku prawo chronione, z którego wywodzony jest interes prawny), ma wyłącznie charakter faktyczny.

Niezależnie od powyższego, mając na uwadze określoną w art. 15 *kpa* zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, Minister Infrastruktury i Budownictwa w postępowaniu odwoławczym ponownie rozpoznał, w jej całokształcie, sprawę dotyczącą zezwolenia na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej i stwierdził, iż rozwiązania projektowe odnośnie ww. działek nr 376/20 i nr 376/7, z obrębu Turowo, zatwierdzone w *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* są prawidłowe. Minister Infrastruktury i Budownictwa po dokonaniu wnikliwej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego uznał za słuszne stanowisko *inwestora* dotyczące tego, iż przyjęte w *decyzji Wojewody Zachodniopomorskiego* rozwiązania projektowe, w tym również dotyczące ww. działek, są w najwyższym stopniu optymalne, mając na względzie również kwestie realizacji i utrzymania szlaku komunikacyjnego o istotnym znaczeniu w sieci dróg krajowych.

W piśmie z dnia 6 lipca 2017 r. *inwestor* wskazał, że zarówno on, jak i inne podmioty zaangażowane w realizację inwestycji dotyczącej budowy obwodnicy m. Szczecinek w ciągu drogi S-11, mają świadomość znaczenia takich obiektów, jak dwór i park dworski w miejscowości Miękowo nie tylko ze względu na ich walory historyczne, lecz także w aspekcie społecznym i kulturalnym. *Inwestor* wskazał, iż w wyniku przeprowadzonej wizji w terenie uwzględniano lokalizację ww. dworu i parku na ww. działkach nr 376/20 i nr 376/6, na etapie procesu projektowania planowanej inwestycji drogowej, w taki sposób, aby w maksymalnym stopniu zminimalizować zakres ingerencji w ww. działki podczas wykonywania robót budowlanych i ograniczono zakres wycinki drzew wyłącznie do zieleni kolidującej z infrastrukturą drogową na obszarze stanowiącym ok. 0,37 ha.

Wskazany zakres wycinki drzew na ww. działkach nr 376/7 oraz nr 376/20 obejmuje wyłącznie zieleni kolidującą z infrastrukturą drogową, określoną przy uwzględnieniu dążenia do jej ograniczenia do niezbędnego minimum, zgodnie z przyjętymi liniami zajętości terenu. *Inwestor* wskazał, że potrzeba wycinki na tym obszarze jest uzasadniona z następujących względów:

- drzewa kolidują z planowaną przebudową rowu oraz z projektowanymi skarpami,
- drzewa kolidują z projektowaną siecią wodociągową i kanalizacją deszczową,
- pozostawienie drzew ograniczy swobodę oraz w znacznym stopniu utrudni, bądź nawet uniemożliwi wykonanie robót budowlanych w tym rejonie,
- drzewa stanowiłyby zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Jednocześnie *inwestor* zaznaczył, że przyjęte w projekcie budowlanym rozwiązania są w pełni prawidłowe, gdyż nie naruszają przepisów w zakresie ochrony obiektów i zieleni cennych ze względów historycznych, czy przyrodniczych. Dodatkowo zaznaczyć również należy – o czym była już zresztą mowa w uzasadnieniu niniejszej decyzji – iż to na etapie postępowania środowiskowego, zakończonego wydaniem *decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach*, nastąpiła ocena oddziaływania na środowisko przedmiotowej inwestycji, w tym przyjęcie wariantu jej lokalizacji, i to właśnie w tym postępowaniu Wójt Gminy Szczecinek mogły wnosić uwagi co do trasy projektowanej inwestycji.

Wobec powyższego – w ocenie Ministra Infrastruktury i Budownictwa – ze zgromadzonego materiału dowodowego, w szczególności projektu architektoniczno-budowlanego, wynika, że przebieg inwestycji drogowej w zakresie ww. działek został wytyczony optymalnie. Powyższe stanowisko znajduje uzasadnienie w przedstawionej w niniejszej decyzji argumentacji.

Zauważyć przy tym należy, że zezwolenie na realizację inwestycji w zakresie dróg publicznych w wielu wypadkach musi uwzględniać sprzeczne interesy, z jednej strony *inwestora*, a z drugiej strony osób i innych podmiotów których prawa lub interesy mogą być zagrożone lub naruszone w związku z realizacją takiej inwestycji. Granice tych praw i interesów określają przepisy *specustawy drogowej*, *ustawy Prawo budowlane* oraz innych aktów prawnych wydanych na podstawie i w wykonaniu przepisów tego prawa lub przepisów wydanych dla ochrony środowiska. Poza tymi granicami, a zatem poza ochroną prawną wynikającą z norm prawa pozytywnego, pozostają natomiast protesty obywateli i innych podmiotów wyrażające ich osobiste zapatrywania, oczekiwania, postulaty i życzenia co do określonej polityki planowania przestrzennego, wzajemnych relacji między planowanymi lub realizowanymi inwestycjami. Nieuwzględnienie ich nie może jednak stanowić podstawy kwestionowania legalności zezwolenia na realizację inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 13 czerwca 2011 r., sygn. akt VII SA/Wa 810/11, Lex nr 996831).

Według Ministra Infrastruktury i Budownictwa nie można w niniejszej sprawie dokonać również takiego rozgraniczenia, jak stara się to uczynić zarówno Wójt Gminy Szczecinek, jak i Pan Mariusz Rychter, przyjmując, iż interes *inwestora* w realizacji inwestycji na ww. działkach stoi w sprzeczności z interesem społecznym. W tym przypadku interes *inwestora* pokrywa się z interesem społecznym, bo swymi działaniami *inwestor* realizuje interes społeczny. W przypadku *inwestora* nie można mówić, aby podmiot ten posiadał własny interes, odrębny od interesu społecznego. Nie można bowiem zapominać o tym, że *inwestor* w oparciu o *specustawę drogową* przygotowuje do realizacji inwestycje celu publicznego, które są istotne i ważne dla kraju, dla wspólnot samorządowych (gmina, powiat, województwo). Podmiot ten, realizując inwestycje celu publicznego, reprezentuje interes społeczny, gdyż działania polegające na budowie drogi należy uznać za inwestycję celu publicznego.

Podsumowując, organ odwoławczy uznał, że przebieg planowanej inwestycji został ustalony prawidłowo. Organ uznał racje przemawiające za ustaloną lokalizacją, które przedstawił *inwestor* w załączonej do wniosku dokumentacji. Stwierdzić należy także, że zarówno wniosek *inwestora*, postępowanie przeprowadzone przez organ pierwszej instancji, jak i zaskarżona *decyzja Wojewody Zachodniopomorskiego* – poza częścią uchyloną niniejszą decyzją – nie naruszają prawa, a zarzuty skarżących stron nie zasługują na uwzględnienie, wobec czego orzeczono jak w rozstrzygnięciu.

Niniejsza decyzja jest ostateczna.

Na decyzję, na podstawie art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369, z późn. zm.), przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wnoszona za pośrednictwem Ministra Infrastruktury i Budownictwa, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

Załączniki:

Nr 1 - rysunek zamienny nr 2.0 części graficznej projektu zagospodarowania terenu,

Nr 2 - rysunek zamienny nr 2.8a części graficznej projektu zagospodarowania terenu, w zakresie dotyczącym działki nr 31/1, z obrębu Szczecinek 15.

Otrzymują (wraz z załącznikami):

1. Wojewoda Zachodniopomorski,
2. Pan Krzysztof Pach
pełnomocnik Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad
(3 egz. decyzji, w tym 1 z kompletem załączników, w celu m.in. wprowadzenia zmian w ewidencji gruntów i budynków oraz w księgach wieczystych),
3. A/a.

Otrzymują (bez załączników):

1. Pan Mariusz Rychter,
2. Wójt Gminy Szczecinek.

Otrzymuje do wiadomości (z załącznikami):

1. Zachodniopomorski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Szczecinie.

Do wiadomości:

1. Starosta Szczecinecki
– wykonujący zadanie z zakresu administracji rządowej,
2. Sąd Rejonowy w Szczecinku
V Wydział Ksiąg Wieczystych,
3. Zachodniopomorski Urząd Wojewódzki w Szczecinie
Delegatura w Koszalinie
Wydział Gospodarki Nieruchomości,
4. Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad
Oddział w Szczecinie,
5. Urząd Miasta Szczecinek,
- ⑥ Urząd Gminy Szczecinek.

Z upoważnienia:
MINISTER INFRASTRUKTURY I BUDOWNICTWA

Jarosław Kąpiński
Zastępca Dyrektora
Departamentu Lokalizacji Inwestycji